

[Baadsgaard]

og derfor vil det ofte og kun, uanset hvor mange sagkyndige man så putter ind i Miljøankenævnet, blive politiske afgørelser. Det er derfor, vi foreslår, at man tager konsekvensen af dette og sætter politikere ind og ikke såkaldt sagkyndige, som skal træffe politiske beslutninger.

Hr. Sønderby kunne ikke acceptere forslaget, men ville gerne drøfte f.eks. en forenkling – sådan forstod jeg det – men han ville overhovedet ikke høre tale om folketingspolitikere i nævnet. Så tror jeg – og det tror jeg også hr. Glønborg var inde på – at jeg må opfordre de pågældende til at fremsætte forslag til adskillige love, for der sidder allerede i dag folketingspolitikere lignende steder. Lad mig bare nævne Overfredningsnævnet og Landsskatteretten. Så skal de vel også ud, for at vi virkelig kan føle, at vi lever i en retsstat, som hr. Ahlmann-Ohlsen sagde. Men det får vi jo nok ikke nogen ændring af, og det er der heller ingen grund til.

Fru Marianne Jelved vil også gerne være med til en forenkling, og det samme gik igennem de fleste indlæg. Derfor håber jeg alligevel på, at når vi får arbejdsgruppens resultat og ministerens udspil, kan der gennemføres en forenkling. Det er jo vitterlig sådan i dag, at der går 9-10 måneder i gennemsnit til en sagsbehandling, og det betyder, at mange sager ligger i flere år; det kan ikke være gunstigt hverken for retsbevidstheden eller for behandlingen af de mennesker, der afventer resultatet, og da slet ikke for miljøet, der ofte lider under, at sagerne ikke kan blive afgjort i tide. Derfor er jeg glad for, at jeg mener at kunne konstatere, at hos et flertal er indstillingen den, at vi skal finde frem til en forenkling.

Så må vi drøfte sammensætningen. Jeg har ikke hørt noget udspil fra nogen her i salen med hensyn til, hvilken anden sammensætning man vil have. Jeg har læst Arealudvalgets bemærkninger om, at det skal være kommunalpolitikere, der skal sidde der. Det har jeg heller ikke fået de forskelliges holdning til, så den må vi afvente til en anden god gang. Vi mener ikke, at kommunalpolitikere skal sidde der, deri er jeg fuldstændig enig med SF's ordfører. Det er kommunalpolitikere eller amtspolitikere, der træffer afgørelsen i første instans, og så vil det være urimeligt og uhensigtsmæssigt for ikke at sige stødende mod retsbevidstheden, hvis vi skal svinge os op på de højder, hvis det er kom-

munalpolitikere, der også skal sidde i tredje instans og afgøre sager, som kommer fra kommuner og amter. Derfor mener vi, det er nødvendigt, at det er personer udpeget politisk af Folketinget.

Vi har tilstræbt en forenkling, og det kan vi få ved dette toinstanssystem med den udbygning, som ligger i det. Vi mener, der vil blive væsentlig flere sager, der vil gå videre til Miljøankenævnet, når vi indretter det efter disse principper, og derved vil vi få en hurtigere sagsbehandling. De afgørelser, Miljøankenævnet så vil komme til at træffe, vil til gengæld få en større autoritet, end de har i dag, og dermed vil vi kunne håbe på – og jeg tror, det vil kunne virke sådan – at den linie, der lægges generelt for vores miljø her i landet, vil kunne slå igennem på en helt anden måde, end den kan i dag.

Jeg skal slutte med at udtrykke håb om, at ministeren vil spille ud meget hurtigt, efter at arbejdsgruppen er kommet frem til et resultat.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Hr. Baadsgaard citerer mig for at sige, at det fungerer godt. Jamen den lov, som hr. Baadsgaards parti og mit parti har justeret og startet op i 1974, har da bestemt fungeret fint, selvfølgelig har den da det, ikke mindst takket være vores partiers senere forudseenhed sammen med regeringen, når der skulle laves brede miljøforlig. Men det har jo ikke noget som helst at gøre med, at vi ikke vil være med til at modernisere. Jeg hørte jo også, at hr. Baadsgaard var klar over, at det ville vi godt.

Så siger hr. Baadsgaard i sit forslag, at de, der ønskede ankenævn – og det var altså Det Konservative Folkeparti, det er fuldstændig rigtigt – utvivlsomt havde en forestilling om, at erhvervslivet herigennem kunne udøve kontrol med Miljøstyrelsens varetagelse af miljøinteresserne. Sådan er det da også kommet til at virke i praksis. Jamen hvis det er det, man mener, hvorfor siger man det så ikke? Det vil jeg gerne bede om at man dokumenterer lidt nærmere, for jeg mener, det er urigtigt. Man skriver også i bedste Løjtnant von Buddinge-stil senere hen, at Miljøankenævnets sammensætning og placering i systemet ligeledes generelt har været til ugunst for miljøet. Jeg mener, det er udokumenterede, løse påstande. Man ønsker at politisere Miljøankenævnet. Det er der efter kon-